

5. Subjectes passius: les persones físiques o jurídiques que sol·liciten la prestació de servicis que constitueixen el fet imposable d'aquelles.

6. Determinació de la quota:

U. La quantia de la taxa a ingressar serà:

a) Per permisos CITES d'importació de fins a 4 espècies: 20 euros, que s'incrementarà en 5 euros més per espècie.

b) Per permisos CITES d'exportació de fins a 4 espècies: 20 euros, que s'incrementarà en 5 euros més per espècie.

c) Per certificats CITES de reexportació de fins a 4 espècies: 20 euros, que s'incrementarà en 5 euros més per espècie.

d) Per certificats de propietat privada de fins a 4 espècies: 30 euros, que s'incrementarà en 5 euros més per espècie.

e) Per certificats d'ús comunitari: 20 euros.

f) Per certificats d'exhibició itinerant: 10 euros.

7. Exempcions: queden exempts de l'abonament de taxes els organismes i les institucions oficials pertanyents a qualsevol de les administracions públiques.

8. Autoliquidació i pagament:

U. La taxa serà objecte d'autoliquidació per part del subjecte passiu, que haurà d'adjuntar un justificant del seu pagament a la sol·licitud del permís o certificat.

Dos. El pagament de la taxa es realitzarà en efectiu pel procediment establert en la normativa que regula la gestió recaptatòria de les taxes de la Hisenda Pública.

9. Gestió i recaptació: La gestió de la taxa la durà a terme la Secretaria General de Comerç Exterior del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de Sanitat Animal.*

La Llei 8/2003, de 24 d'abril, de Sanitat Animal, queda modificada com segueix:

U. S'afeg un nou paràgraf a l'article 36.1, amb el text següent:

«A l'efecte de l'autorització prevista en el paràgraf anterior, l'autoritat competent verificarà el compliment dels requisits exigibles en matèria de protecció animal. En tot cas, les explotacions en què els animals descansen en el curs d'un viatge hauran d'estar autoritzades i registrades per l'autoritat competent en matèria de protecció animal.»

Dos. S'afeg un nou paràgraf a l'article 89.1, amb el text següent:

«No obstant el que disposa el paràgraf anterior, si, per raó de les circumstàncies concurrents, s'apreciara una qualificada disminució de la culpabilitat de l'imputat, l'òrgan sancionador podrà establir la quantia de la sanció aplicant l'escala relativa a la classe d'infraccions de menor gravetat que aquella en què s'integra la considerada en el cas de què es tracte.»

Disposició final segona. *Títols competencials.*

1. Esta llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a. i 16a. de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de bases i coordinació general de la sanitat.

2. S'exceptuen del que disposa l'apartat anterior:

a) Els articles 1 b), 10 i 19 i el règim d'inspeccions, infraccions i sancions corresponents a les importacions i exportacions que es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de sanitat exterior, d'acord amb l'article 149.1.16a de la Constitució.

b) La disposició addicional segona es dicta a l'empara de la competència exclusiva que l'article 149.1.14a de la Constitució reconeix a l'Estat en matèria d'hisenda general.

Disposició final tercera. *Actualització de sancions.*

El Govern podrà, mitjançant un reial decret, actualitzar les sancions pecuniàries tipificades en l'article 16 d'acord amb la variació anual de l'Índex de Preus al Consum.

Disposició final quarta. *Reconeixement de la formació dels investigadors de centres que utilitzen animals per a experimentació o altres fins científics.*

El Ministeri d'Educació i Ciència, establirà en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, un procediment excepcional per a acreditar que els investigadors posseïxen la formació i l'experiència adequada per a l'experimentació amb animals. L'aplicació d'este procediment s'estendrà fins a un any després de l'entrada en vigor de la llei.

Disposició final cinquena.

El que disposen els articles 6.3, 14.1, lletres a), c) i d); 14.2.a); 16.3, i l'apartat 2 de la disposició addicional primera d'esta llei, és aplicable mentres les comunitats autònomes amb competència estatutàriament assumida en esta matèria no dicten la seua pròpia normativa.

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor al cap d'un mes de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 7 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19322 *LLEI 33/2007, de 7 de novembre, de reforma de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear.* («BOE» 268, de 8-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

La creació del Consell de Seguretat Nuclear, per mitjà de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, com l'únic organisme

competent en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica, independent de l'Administració general de l'Estat, va constituir una fita fonamental en el desenrotllament de la seguretat nuclear a Espanya i va permetre equiparar el marc normatiu espanyol en matèria d'energia nuclear als dels països més avançats en este camp.

Encara que la dita llei ha sigut modificada en alguns aspectes –principalment, per la Llei 14/1999, de 4 de maig, de Taxes i Preus Públics per servicis prestats pel Consell de Seguretat Nuclear–, el temps transcorregut des de la seua promulgació aconsella la seua actualització a fi de tindre en compte l'experiència adquirida durant este període, d'incorporar les modificacions puntuals que s'han realitzat en l'articulat, d'adaptar-la a la creixent sensibilitat social en relació amb el medi ambient, i d'introduir o desplegar alguns aspectes a fi de garantir el seu manteniment de la independència efectiva i reforçar la transparència i l'eficàcia del dit organisme.

Donades les funcions que el Consell de Seguretat Nuclear té encomanades, és fonamental que les seues actuacions tinguen la necessària credibilitat i confiança per part de la societat a la qual té la missió de protegir contra els efectes indesitjables de les radiacions ionitzants.

Amb este objectiu, cal establir els mecanismes oportuns perquè el funcionament del Consell de Seguretat Nuclear es duga a terme en les necessàries condicions de transparència que afavorisquen la dita confiança. En línia amb el que establixen el conegut com a Conveni Aarhus, ratificat per Espanya el 15 de desembre de 2004, i la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, en la qual es garantix el dret dels ciutadans a l'accés a la informació, la participació de la societat en el funcionament del dit organisme i el dret a la interposició de recursos.

Es despleguen les definicions en l'àmbit dels instruments normatius del Consell de Seguretat Nuclear, es reforça el seu paper en l'àmbit de la protecció física dels materials i les instal·lacions nuclears i radioactives i, a fi de garantir la independència requerida, es precisen els requisits que ha de complir la contractació de servicis externs.

D'altra banda, atenent l'objectiu fonamental que el funcionament de les instal·lacions nuclears i radioactives es duga a terme en les màximes condicions de seguretat possibles, s'establix l'obligació per als seus treballadors de comunicar qualsevol fet que puga afectar el funcionament segur d'estes i els protegix de possibles represàlies.

Finalment, en esta llei es preveu l'establiment d'un Comitè Assessor, com a òrgan d'assessorament i consulta, obert a la participació de representants dels àmbits institucionals, territorials, científics, tècnics, empresarials, sindicals i mediambientals, la missió del qual serà emetre recomanacions al Consell de Seguretat Nuclear per a millorar la transparència, l'accés a la informació i la participació pública en les matèries de la seua competència.

Article únic. *Modificació de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear.*

1. Es modifica l'article 1 de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, que queda redactat com seguix:

«Article 1.

1. Es crea el Consell de Seguretat Nuclear com a ens de dret públic, independent de l'Administració general de l'Estat, amb personalitat jurídica i patri-

moni propi i independent dels de l'Estat, i com a únic organisme competent en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica.

Es regirà per un estatut propi elaborat pel Consell i aprovat pel Govern, el text del qual traslladarà a les comissions competents del Congrés i del Senat abans de la seua publicació, i per totes les disposicions específiques que se li destinen, sense perjuí de l'aplicació supletòria dels preceptes de la legislació comuna o especial.

2. El Consell elaborarà l'avantprojecte del seu pressupost anual d'acord amb el que preveu la Llei General Pressupostària i l'elevàrà al Govern per a la seua integració en els Pressupostos Generals de l'Estat.»

2. Es modifica l'article 2 de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, que queda redactat com seguix:

«Article 2.

Les funcions del Consell de Seguretat Nuclear seran les següents:

a) Proposar al Govern les reglamentacions necessàries en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica, així com les revisions que considere convenientes. Dins d'esta reglamentació s'establiran els criteris objectius per a la selecció d'emplaçaments de les instal·lacions nuclears i de les radioactives de primera categoria, amb un informe previ de les comunitats autònomes, en la forma i el termini que reglamentàriament es determinen.

Així mateix, podrà elaborar i aprovar les instruccions, circulars i guies de caràcter tècnic relatives a les instal·lacions nuclears i radioactives i les activitats relacionades amb la seguretat nuclear i la protecció radiològica.

Les instruccions són normes tècniques en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica que tindran caràcter vinculant per als subjectes afectats pel seu àmbit d'aplicació, una vegada notificades o, si és el cas, publicades en el «Boletín Oficial del Estado». En el procés d'elaboració de les instruccions del Consell es fomentarà la participació dels interessats i del públic en els termes que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient. Les instruccions seran comunicades al Congrés dels Diputats amb caràcter previ a la seua aprovació pel Consell.

Les circulars són documents tècnics de caràcter informatiu que el Consell podrà dirigir a un o a més subjectes afectats pel seu àmbit d'aplicació per a informar-los de fets o circumstàncies relacionades amb la seguretat nuclear o la protecció radiològica.

Les guies són documents tècnics de caràcter recomanatori amb què el Consell podrà dirigir orientacions als subjectes afectats en relació amb la normativa vigent en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica.

Adicionalment, el Consell de Seguretat Nuclear podrà remetre directament als titulars de les autoritzacions a què es referix l'apartat b) d'este article instruccions tècniques complementàries per a garantir el manteniment de les condicions i requisits de seguretat.

b) Emetre informes al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, relatius a la seguretat nuclear, protecció radiològica i protecció física, previs a les

resolucions que este adopte en matèria de concessió d'autoritzacions per a les instal·lacions nuclears i radioactives, els transports de substàncies nuclears o materials radioactius, la fabricació i l'homologació d'equips que incorporen fonts radioactives o siguin generadors de radiacions ionitzants, l'explotació, la restauració o el tancament de les mines d'urani, i, en general, de totes les activitats relacionades amb la manipulació, el processament, l'emmagatzemament i el transport de substàncies nuclears i radioactives.

Emetre informes previs a les resolucions del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç en relació amb l'autorització d'empreses de venda i assistència tècnica dels equips i instal·lacions de raigs X per a diagnòstic mèdic i d'altres equips destinats a instal·lacions radioactives i dur-ne a terme la inspecció i el control.

Emetre els informes previs a les resolucions que en casos i circumstàncies excepcionals dicte el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a iniciativa pròpia o a instància del Consell de Seguretat Nuclear, en relació amb la retirada i la gestió segura de materials radioactius.

Els dits informes seran preceptius en tot cas i, a més, vinculants quan tinguin caràcter negatiu o denegatori d'una concessió i, així mateix, quant a les condicions que establisquen, en cas de ser positius.

Els procediments en què hagen d'emetre's els informes als quals es referix este apartat podran ser suspesos per l'òrgan competent per a la seua resolució, excepcionalment, amb caràcter indefinit fins a l'emissió d'estos o durant el període de temps que es considere adequat perquè siguin emesos, i es justificarà motivadament la suspensió.

c) Realitzar qualsevol classe d'inspeccions en les instal·lacions nuclears o radioactives durant les distintes fases de projecte, construcció i posada en marxa, en els transports, fabricació i homologació d'equips que incorporen fonts radioactives o siguin generadors de radiacions ionitzants, i l'aprovació o convalidació de paquets destinats al transport de substàncies radioactives a fi de garantir el compliment de la legislació vigent i dels condicionaments impostos en les corresponents autoritzacions, amb facultat per a la paralització de les obres o activitats en cas d'aparició d'anomalies que afecten la seguretat i fins que estes siguin corregides, podent proposar l'anul·lació de l'autorització si les anomalies no foren susceptibles de ser corregides.

d) Dur a terme la inspecció i el control de les instal·lacions nuclears i radioactives durant el funcionament i fins a la seua clausura, a fi d'assegurar el compliment de totes les normes i condicionaments establits, tant de tipus general com els particulars establits per a la instal·lació, a fi que el funcionament de les dites instal·lacions no supose riscos indeguts, ni per a les persones ni per al medi ambient. El Consell de Seguretat Nuclear té autoritat per a suspendre el funcionament de les instal·lacions o les activitats que es realitzen, per raons de seguretat.

e) Proposar l'obertura dels expedients sancionadors que considere pertinents en l'àmbit de les seues competències, d'acord amb la legislació vigent.

Així mateix, el Consell de Seguretat Nuclear, quan s'haja iniciat un procediment sancionador en matèria de seguretat nuclear, protecció radiològica o protecció física, emetrà, amb caràcter preceptiu,

un informe en el termini de tres mesos per a l'adequada qualificació dels fets objecte de procediment. Este informe s'emetrà quan la dita iniciació siga a instàncies d'un altre organisme, o, en cas que s'haja incoat com a conseqüència de petició raonada del Consell de Seguretat Nuclear, consten en el dit procediment altres dades a més de les comunicades pel dit ens.

f) Col·laborar amb les autoritats competents en l'elaboració dels criteris a què han d'ajustar-se els plans d'emergència exterior i els plans de protecció física de les instal·lacions nuclears i radioactives, i, una vegada redactats els plans, participar en la seua aprovació.

Coordinar, per a tots els aspectes relacionats amb la seguretat nuclear i la protecció radiològica, les mesures de suport i resposta a les situacions d'emergència, integrant i coordinant els diversos organismes i empreses públiques o privades el concurs de les quals siga necessari per al compliment de les funcions atribuïdes a este organisme.

Així mateix, realitzar qualsevol altres activitats en matèria d'emergències que li siguen assignades en la reglamentació aplicable.

g) Controlar les mesures de protecció radiològica dels treballadors professionalment exposats, del públic i del medi ambient. Vigilar i controlar les dosis de radiació rebudes pel personal d'operació i les descàrregues de materials radioactius a l'exterior de les instal·lacions nuclears i radioactives i la seua incidència, particular o acumulativa, en les zones d'influència d'estes instal·lacions.

Avaluar l'impacte radiològic ambiental de les instal·lacions nuclears i radioactives i de les activitats que impliquen l'ús de radiacions ionitzants, d'acord amb el que establix la legislació aplicable.

Controlar i vigilar la qualitat radiològica del medi ambient de tot el territori nacional, en compliment de les obligacions internacionals de l'Estat espanyol en la matèria i sense perjudi de la competència que les distintes administracions públiques tinguin atribuïdes.

De la mateixa manera, col·laborar amb les autoritats competents en matèria de vigilància radiològica ambiental fora de les zones d'influència de les instal·lacions nuclears o radioactives.

h) Col·laborar amb les autoritats competents en relació amb els programes de protecció radiològica de les persones sotmeses a procediments de diagnòstic o tractament mèdic amb radiacions ionitzants.

i) Concedir i, si és el cas, revocar les autoritzacions corresponents a les entitats o empreses que presten servicis en l'àmbit de la protecció radiològica, així com efectuar la inspecció i el control, en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica, de les esmentades entitats, empreses, servicis i centres autoritzats.

Col·laborar amb les autoritats competents en relació amb la vigilància sanitària dels treballadors professionalment exposats i en l'atenció mèdica de persones potencialment afectades per les radiacions ionitzants.

Crear i mantindre el Registre d'Empreses Externes als titulars de les instal·lacions nuclears o radioactives amb treballadors classificats com a professionalment exposats i efectuar el control o les inspeccions que considere necessaris sobre les dites empreses.

j) Emetre, a sol·licitud de part, declaracions d'apreciació favorable sobre nous dissenys, metodologies, models de simulació o protocols de veri-

ficació relacionats amb la seguretat nuclear i la protecció radiològica.

k) Informar el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç en relació amb les concentracions o nivells d'activitat, per a la seua consideració com a residus radioactius, d'aquells materials que continguen o incorporen substàncies radioactives i per a les quals no estiga previst cap ús.

l) Concedir i renovar, per mitjà de la realització de les proves que el mateix Consell establisca, les llicències d'operador i supervisor per a instal·lacions nuclears o radioactives, els diplomes de Cap de Servei de Protecció Radiològica, i les acreditacions per a dirigir o operar les instal·lacions de raigs X amb fins de diagnòstic mèdic.

Així mateix, homologar programes i cursos de formació i perfeccionament específics en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica que capaciten per a dirigir el funcionament o operar les instal·lacions radioactives i els equips de les instal·lacions de raigs X amb fins de diagnòstic mèdic, i els que capaciten per a exercir les funcions de cap de servei de Protecció Radiològica.

ll) Realitzar els estudis, avaluacions i inspeccions dels plans, programes i projectes necessaris per a totes les fases de la gestió dels residus radioactius.

m) Assessorar, quan siga requerit per a això, els tribunals i els òrgans de les administracions públiques en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica.

n) Mantindre relacions oficials amb organismes estrangers similars i participar en organismes internacionals amb competència en temes de seguretat nuclear o protecció radiològica.

Així mateix, podrà col·laborar amb organismes o organitzacions internacionals en programes d'assistència en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica, participant en la seua execució bé directament o a través de la contractació a este fi de terceres persones o entitats, sempre de conformitat a les condicions determinades per les dites organitzacions.

ñ) Informar l'opinió pública, sobre matèries de la seua competència amb l'extensió i periodicitat que el Consell determine, sense perjudi de la publicitat de les seues actuacions administratives en els termes legalment establits.

o) Ser informat pel Govern, i assessorar-lo respecte d'això, dels compromisos amb altres països o organismes internacionals en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica, els quals seran tinguts en compte en l'exercici de les funcions que són conferides al Consell per esta llei.

p) Establir i efectuar el seguiment de plans d'investigació en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica.

q) Recollir informació precisa i assessorar, si és el cas, respecte a les afeccions que puguen originar-se en les persones per radiacions ionitzants derivades del funcionament d'instal·lacions nuclears o radioactives.

r) Inspeccionar, avaluar, controlar, proposar i adoptar, en cas de ser necessari, informant l'autoritat competent, totes les mesures de prevenció i correcció que siguen necessàries davant de situacions excepcionals o d'emergència que es presenten i que puguen afectar la seguretat nuclear i la protecció radiològica, quan tinguen el seu origen en instal·lacions, equips, empreses o activitats no subjectes al règim d'autoritzacions de la legislació nuclear.

s) Arxivar i custodiar la documentació, que hauran de remetre al Consell de Seguretat Nuclear els titulars de les autoritzacions d'explotació d'instal·lacions nuclears, quan es produísca el cessament definitiu en les pràctiques i amb caràcter previ a la transferència de titularitat i a la concessió de l'autorització de desmantellament d'estes.

t) Col·laborar amb les autoritats competents en el desenrotllament de les inspeccions de salvaguardes nuclears derivades dels compromisos contrets per l'Estat espanyol.

u) Qualsevol altra que, en l'àmbit de la seguretat nuclear i la protecció radiològica, li siga legalment atribuïda.»

3. Es modifica l'article 4 de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, que queda redactat com seguix:

«Article 4.

1. El Consell de Seguretat Nuclear estarà constituït per un president i quatre consellers.

2. El règim jurídic del Consell de Seguretat Nuclear s'ajustarà al que disposa el seu Estatut, i supletòriament, el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú pel que fa al règim d'adopció d'acords.

3. Les relacions entre el Ple del Consell de Seguretat Nuclear, com a òrgan col·legiat de direcció del Consell, i la Presidència són les de competència, sense que hi haja cap subordinació jeràrquica entre estos. Les relacions entre els dos òrgans de direcció hauran de regir-se pels principis de cooperació, ponderació i respecte a l'exercici legítim de les competències de l'altre òrgan.

4. El Consell designarà entre els seus consellers, a proposta de qualsevol dels seus membres, un vicepresident, que substituirà el president en els casos d'absència, vacant i malaltia.

5. El Consell estarà assistit per una Secretaria General de la qual dependran els òrgans de treball administratius i jurídics per al compliment dels seus fins, així com d'aquells òrgans tècnics interns o externs que prevegen els estatuts. El secretari general actuarà com a secretari del Consell.»

4. Es modifiquen els articles 5 i 6 de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, que queden redactats com seguix:

«Article 5.

1. El president i els consellers del Consell de Seguretat Nuclear seran designats entre persones de coneguda solvència en les matèries encomanades al Consell com les especialitats de seguretat nuclear, tecnologia, protecció radiològica i del medi ambient, medicina, legislació o qualsevol altra de connexa amb les anteriors, així com en energia en general o seguretat industrial, valorant-se especialment la seua independència i objectivitat de criteri.

2. Seran nomenats pel Govern, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb la compareixença prèvia de la persona proposada per al càrrec davant de la comissió corresponent del Congrés dels Diputats, en els termes que preveja el Reglament del Congrés. El Congrés, a través de la comissió competent i per acord de les tres quintes parts dels seus membres, manifestarà la seua acceptació o veto raonat en el termini d'un mes natural a comptar des de la recepció de la corresponent comunicació. Si transcorre el dit termini sense

manifestació expressa del Congrés, es consideraran acceptats els corresponents nomenaments.

El període de permanència en el càrrec serà de sis anys, podent ser designats, per mitjà del mateix procediment, com a màxim per a un segon període de sis anys. Els càrrecs de president i consellers no podran ser exercits per persones majors de setanta anys.

3. El secretari general del Consell i els responsables d'aquells altres òrgans tècnics que prevegen els Estatuts seran designats pel Govern a proposta del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, i amb un informe previ favorable del Consell. El càrrec de secretari general del Consell, així com d'aquells altres secretaris generals que prevegen els estatuts, no podran ser exercits per persones majors de setanta anys.

Article 6.

Els càrrecs de president, consellers, secretari general del Consell, i aquells altres òrgans tècnics que prevegen els estatuts són incompatibles amb qualsevol altre càrrec o funció, retribuïda o no, i percebran exclusivament, durant tota la duració del seu mandat o càrrec, la retribució que es fixe en atenció a la importància de la seua funció. Quan cesse en el càrrec i durant els dos anys posteriors, no podrà exercir cap activitat professional relacionada amb la seguretat nuclear i la protecció radiològica. Reglamentàriament es determinarà la compensació econòmica que corresponga percebre en virtut d'esta limitació.»

5. Es modifica l'apartat 1 de l'article 7 de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, que queda redactat com segueix:

«1. El president i els consellers del Consell de Seguretat Nuclear cessaran per les causes següents:

- a) Per complir setanta anys.
- b) Per finalitzar el període per al qual van ser designats.
- c) A petició pròpia.
- d) Per estar compresos en alguna de les incompatibilitats establides en esta llei.
- e) Per decisió del Govern, per mitjà del mateix tràmit establert per al nomenament quan se'ls considere incapacitats per a l'exercici de les seues funcions o per deixar d'atendre amb diligència els deures del càrrec.

El Congrés dels Diputats, a través de la comissió competent i per acord de les tres quintes parts dels seus membres, podrà instar en qualsevol moment el Govern perquè faça cessar el president i els consellers.

Quan el cessament del president i els consellers tinga lloc per finalitzar el període per al qual van ser nomenats, estos continuaran en l'exercici de les seues funcions fins que hagen pres possessió els qui hagen de succeir-los. El Congrés, a través de la comissió corresponent, haurà de confirmar la pròrroga en cas que esta supere els sis mesos.»

6. Es modifica l'article 8 de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, que queda redactat com segueix:

«Article 8.

1. El personal tècnic del Consell de Seguretat Nuclear estarà constituït per funcionaris del Cos de Seguretat Nuclear i Protecció Radiològica. El règim d'ingrés, provisió de llocs, situacions administrati-

ves, promoció professional, mobilitat i la resta de drets i deures dels funcionaris d'este cos especial, serà el mateix que el dels funcionaris de l'Administració general de l'Estat, tenint en compte l'àmbit funcional propi del dit cos.

2. El Consell, d'acord amb les normes que s'establisquen en l'Estatut, podrà contractar els servicis de personal, empreses i organitzacions nacionals o estrangeres exclusivament per a la realització de treballs o l'elaboració d'estudis específics, sempre que es constate que no hi ha vinculació amb els afectats pels servicis objecte de contractació. En cap cas personal alié al Consell de Seguretat Nuclear no podrà participar directament en la presa de decisions sobre els expedients administratius en curs. El Consell de Seguretat Nuclear establirà els mitjans necessaris per a assegurar que el personal, les empreses i les organitzacions externes contractades respecten, en tot moment, les obligacions d'independència requerides durant la prestació dels seus servicis.»

7. Es modifica l'article 11 de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, que queda redactat com segueix:

«Article 11.

El Consell de Seguretat Nuclear mantindrà puntualment informat el Govern i el Congrés dels Diputats i el Senat de qualsevol circumstància o succés que afecte la seguretat de les instal·lacions nuclears i radioactives o a la qualitat radiològica del medi ambient en qualsevol lloc dins del territori nacional, així com els governs i parlaments autonòmics concernits.

Pel que es referix al Congrés dels Diputats i al Senat, esta informació es canalitzarà a través d'una ponència o comissió parlamentària "ad hoc", a la qual també es donarà compte del compliment de totes les resolucions dictades per les cambres l'execució de les quals competisca al Consell de Seguretat Nuclear. Esta ponència o comissió parlamentària podrà sol·licitar totes les compareixences de responsables que el Consell crega oportunes. Al seu torn, el Ple del Consell també podrà sol·licitar a través de la mateixa ponència o comissió compareixença per a informar de qualsevol tema de la seua competència que considere d'interés per a les cambres.

Amb caràcter anual, el Consell de Seguretat Nuclear remetrà a ambdós cambres del Parlament espanyol i als parlaments autonòmics d'aquelles comunitats autònomes en el territori de les quals hi haja radicades instal·lacions nuclears un informe sobre l'exercici de les seues activitats.»

8. S'afeg un article 12 a la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, el qual queda redactat com segueix:

«Article 12.

El dret d'accés a la informació i la participació del públic en relació a les competències del Consell referides a la seguretat nuclear i protecció radiològica es regiran pel que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.»

9. S'afeg un article 13 a la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, el qual queda redactat com segueix:

«Article 13.

1. Les persones físiques o jurídiques al servici de les instal·lacions nuclears i radioactives, siga quina siga la relació laboral o contractual que mantinga amb estes, hauran d'informar els titulars de qualsevol fet conegut que afecte o puga afectar el funcionament segur d'estes i el compliment de la normativa vigent en matèria de seguretat nuclear o protecció radiològica.

En cas que els titulars no prenguen diligentment mesures correctores, hauran de fer-ho saber al Consell de Seguretat Nuclear.

2. Els ocupadors que prenguen represàlies contra els treballadors que informen el Consell de Seguretat Nuclear de fets relacionats amb la seguretat de les instal·lacions seran sancionats d'acord amb el que preveu la legislació sobre energia nuclear.

3. Reglamentàriament es posaran en marxa els mecanismes administratius necessaris per a facilitar l'exercici d'este dret.

4. L'exercici d'este dret no podrà reportar efectes adversos per al treballador en el seu lloc de treball excepte en els supòsits en què s'acredite mala fe en la seua actuació.

Es consideraran nul·les i sense efecte les decisions del titular preses en perjudi o detriment dels drets laborals dels treballadors que hagen exercit el dret previst en este article.»

10. S'afig un article 14 a la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, que queda redactat com seguix:

«Article 14.

El Consell de Seguretat Nuclear haurà de facilitar l'accés a la informació i la participació del ciutadà i de la societat civil en el seu funcionament. A este efecte:

1r. Informarà els ciutadans sobre tots els fets rellevants relacionats amb el funcionament de les instal·lacions nuclears i radioactives, especialment en tot allò que fa referència al seu funcionament segur, a l'impacte radiològic per a les persones i el medi ambient, als successos i incidents ocorreguts en estes, així com de les mesures correctores implantades per a evitar la reiteració dels successos. Per a facilitar l'accés a esta informació, el Consell de Seguretat Nuclear farà ús de les tecnologies de la informació i la comunicació.

2n. Informarà de tots els acords del Consell, amb una clara exposició dels assumptes, els motius de l'acord i els resultats de les votacions que hi haja hagut.

3r. Sotmetrà a comentaris públics les instruccions i les guies tècniques durant la fase d'elaboració, fent ús extensiu de la web corporativa del Consell de Seguretat Nuclear per a facilitar l'accés dels ciutadans.

4t. Impulsarà i participarà en fòrums d'informació en els entorns de les instal·lacions nuclears, en els quals es tracten aspectes relacionats amb el funcionament d'estes i en especial la preparació davant de situacions d'emergència i l'anàlisi dels successos ocorreguts.»

11. S'afig un article 15 a la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, el qual queda redactat com seguix:

«Article 15.

1. Es crea un Comité Assessor per a la informació i participació pública sobre seguretat nuclear i protecció radiològica, presidit pel President del

Consell de Seguretat Nuclear, la missió del qual serà emetre recomanacions al Consell de Seguretat Nuclear per a millorar la transparència, l'accés a la informació i la participació pública en les matèries que són de la seua competència.

Les recomanacions del Comité Assessor no tindran caràcter vinculant per al Consell de Seguretat Nuclear.

2. Este Comité Assessor estarà compost pels següents membres, que seran nomenats pel president del Consell de Seguretat Nuclear:

a) Un representant a proposta del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

b) Un representant a proposta del Ministeri de Sanitat i Consum.

c) Un representant a proposta del Ministeri de l'Interior.

d) Un representant a proposta del Ministeri de Medi Ambient.

e) Un representant a proposta del Ministeri d'Educació i Ciència.

f) Un representant a proposta de cada una de les comunitats autònomes que tinguen instal·lacions nuclears al seu territori o que hagen establert acords de comanda amb el Consell de Seguretat Nuclear.

g) Un representant a proposta de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies i un representant a proposta de l'Associació de Municipis Afectats per Centrals Nuclears.

h) Dos representants a proposta de l'Associació Espanyola de la Indústria Elèctrica.

i) Un representant a proposta d'ENRESA i un altre d'ENUSA.

j) Un representant a proposta de cada una de les dos organitzacions sindicals de més implantació a tot l'Estat.

k) Un representant a proposta de cada una de les dos organitzacions no governamentals, l'objecte del qual és la defensa del medi ambient i el desenvolupament sostenible de més implantació en l'Estat.

l) Cinc experts, nacionals o estrangers, que hauran de ser independents i de reconegut prestigi en l'àmbit científic, tècnic, econòmic o social, o en matèria d'informació i comunicació.

Els representants dels ministeris tindran almenys rang de subdirector general o equivalent.

3. El Comité Assessor podrà demanar al Consell de Seguretat Nuclear la informació que considere necessària per a l'exercici de la seua funció.

4. El règim d'acords i normes de funcionament del Comité Assessor quedarà regulat en l'Estatut del Consell de Seguretat Nuclear.

5. S'autoritza el Govern perquè, mitjançant un reial decret, modifique la composició d'este Comité Assessor.»

12. S'afig una disposició addicional nova a la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, que modifica el capítol XIV de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear, la qual queda redactada de la manera següent:

«Modificació del capítol XIV de la Llei d'Energia Nuclear.

El capítol XIV de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre l'Energia Nuclear, queda redactat en la manera següent:

CAPÍTOL XIV

De les infraccions i sancions en matèria nuclear**Article 85. Responsables.**

Sense perjudi de les eventuais responsabilitats civils, penals o d'un altre orde i de la responsabilitat material que resulte de la comissió de fets sancionables, el titular de la instal·lació o responsable de l'activitat es considerarà responsable en atenció als seus deures de vigilància i control sobre l'activitat.

Article 86. Infraccions.

Són infraccions administratives les accions o omissions que suposen l'incompliment o la inobservança del que disposa la present llei, la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear i les seues disposicions de desplegament, així com tractats i convenis subscrits i ratificats per Espanya.

Per la seua gravetat, les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

a) Són infraccions molt greus:

1. L'exercici de qualsevol activitat regulada per esta llei o les seues normes de desplegament sense haver obtingut la preceptiva habilitació, o bé quan estiga caducada, suspesa o revocada sempre que se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

2. La inobservança del requeriment del Consell de Seguretat Nuclear, els seus agents o altres autoritats competents, de cessar l'activitat en curs o de portar a parada l'operació de la instal·lació nuclear o radioactiva de què es tracte.

3. L'incompliment dels termes, límits o condicions incorporats a les autoritzacions, així com la no-aplicació de les mesures tècniques, administratives o d'un altre orde que s'imposen a una activitat o al funcionament d'una instal·lació o l'incompliment dels terminis assenyalats per a la seua posada en pràctica, quan se'n derive perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

4. L'incompliment del contingut de les instruccions emeses en desplegament de les esmentades autoritzacions o llicències, quan se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

5. La no-adopció de mesures tècniques, administratives o d'un altre orde per a la correcció de deficiències en l'activitat conegudes pel titular, quan se'n derive perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

6. El funcionament d'instal·lacions nuclears o radioactives o la manipulació de materials radioactius sense disposar del personal proveït de llicència, diploma o acreditació de requerits per a la direcció o execució de les operacions, quan se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

7. L'incompliment de les obligacions pròpies del personal amb llicència, així com dels termes i les condicions incorporats a esta, quan se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

8. L'operació d'instal·lacions o la realització d'activitats que puguen suposar exposició a radia-

cions, d'origen artificial o natural, sense adoptar les mesures necessàries per al seu desenrotllament d'acord amb els principis, límits i procediments establits en matèria de protecció sanitària contra les radiacions ionitzants, tant en situacions normals com en cas d'exposicions accidentals o emergències, quan se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

9. La manipulació, el trasllat o la disposició de materials radioactius o equips productors de radiacions ionitzants, que hagen sigut precintats o intervinguts per raons de seguretat nuclear o protecció radiològica.

10. L'abandó o l'alliberament de materials radioactius, siga quin siga el seu estat físic o la formulació química, a l'atmosfera, aigua, sòl o subsòl, quan per la seua magnitud i característiques se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

11. L'addició deliberada de material radioactiu en la producció d'aliments, joguets, adorns personals i cosmètics, quan se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

12. El subministrament o la transferència de materials radioactius a persones o entitats que no disposen de l'autorització requerida per a la seua possessió i ús o sense que eixes substàncies o materials complisquen els requisits establits sobre identificació i marcatge, quan se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

13. No disposar dels sistemes requerits per a emmagatzemament, tractament i, si és el cas, evacuació d'efluents o residus radioactius, sempre que d'estes conductes se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

14. No procedir al desmantellament i clausura d'instal·lacions nuclears o radioactives una vegada finalitzat el funcionament d'estes o no disposar de la destinació en condicions de seguretat per als materials radioactius en desús, quan se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

15. L'exercici de qualsevol activitat regulada per la present llei, o en la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, i les seues disposicions de desplegament, sense tindre coberta la responsabilitat civil pels danys que esta poguera causar, en els termes establits en la normativa específica d'aplicació.

Si la infracció es referix a un transport de material radioactiu, el present apartat serà aplicable únicament si afecta un transport de combustible nuclear, irradiat o no, o de residus radioactius que comporten una concentració tal de radionúclids que haja de tindre's en compte la generació d'energia tèrmica durant el seu emmagatzemament i evacuació.

16. L'impediment de l'accés al personal facultatiu designat per les autoritats nacionals i internacionals legalment habilitades i al personal que l'acompanye, acreditat per estes, a instal·lacions nuclears o radioactives o a altres locals o llocs, siga quina siga l'activitat que s'hi exercix, quan calga per a l'exercici de l'activitat inspectora.

17. L'obstrucció a la inspecció, avaluació o control del personal facultatiu designat per les autoritats legalment habilitades i al personal que l'acompanye acreditat per estes per mitjà de

l'impediment de la presa de mostres o mesures, o l'ocultació o denegació de documents o informació, o l'aportació de documentació o informació falsa o deliberadament incompleta, siga o no sol·licitada per aquells, quan per la seua naturalesa i contingut fóra necessari per a l'establiment de les conclusions de la inspecció, avaluació o control, quan se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

18. L'incompliment de les obligacions establides en matèria d'informació i notificació dins del termini i la forma escaient a les autoritats legalment habilitades o als seus agents, quan se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

19. L'incompliment deliberat del deure de remissió d'informació, l'aportació intencionada de documentació falsa o incompleta, la pèrdua de control del material fisionable especial quan el dit material pugua tindre un ús directe com a part d'un dispositiu nuclear explosiu i no es recupere, l'obstrucció a la inspecció, avaluació o control per part del personal facultatiu designat per les autoritats nacionals o internacionals legalment habilitades i l'exercici d'activitats subjectes al règim de no-proliferaçió nuclear quan estes es desenrotllen voluntàriament a fi de coadjuvar a la fabricació d'un dispositiu nuclear explosiu, encara que no es manegen materials nuclears, quan de qualsevol d'estos incompliments se'n derive la impossibilitat del compliment de les obligacions en matèria de no-proliferaçió nuclear derivades dels acords internacionals celebrats per Espanya.

20. La insuficiència o inobservança de mesures requerides per a evitar la presència de material no controlat en àrees vitals o protegides d'una instal·lació nuclear o radioactiva quan, per la seua naturalesa i localització, se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

21. La insuficiència o inobservança de mesures orientades a evitar la presència de personal no autoritzat en àrees vitals o protegides d'una instal·lació nuclear o radioactiva, quan se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones o dany greu a les coses o al medi ambient.

b) Són infraccions greus:

1. La realització d'accions o omissions tipificades en l'epígraf a) d'este article, amb l'excepció de les recollides en els números 2, 9, 15, 16, 19 i 21, sempre que no se'n derive un perill greu per a la seguretat o salut de les persones ni dany greu a les coses o al medi ambient, i que la conducta no estiga tipificada com a infracció lleu.

2. No adoptar les mesures necessàries per a la disposició segura de materials radioactius trobats en situacions fora de control, siga perquè mai no ho han estat o perquè han sigut abandonats, perduts, extraviiats, robats o transferits en condicions irregulars, excepte els casos en què se'n derive un perill d'escassa transcendència per a les persones, o dany a les coses o al medi ambient.

3. L'incompliment de les obligacions relatives a generació, arxiu i custòdia dels registres requerits per a l'exercici de l'activitat o per al control de materials radioactius, quan el dit incompliment suppose pèrdua de la informació afectada.

4. No subministrar als treballadors la formació o informació requerides perquè desenrotllen la seua activitat complint les normes i els procedi-

ments establits sobre seguretat nuclear, protecció contra les radiacions ionitzants, protecció física o actuació en cas d'emergència, excepte els casos en què se'n derive un perill d'escassa transcendència per a la seguretat o la salut de les persones, o dany a les coses o al medi ambient.

5. Les accions o omissions que impedisquen o dificulten al personal de l'organització o al personal d'empreses externes que presten servicis a la instal·lació, dins o fora d'esta, l'exercici del dret de comunicació de deficiències o disfuncions que puguen afectar la seguretat nuclear o protecció radiològica o la seua participació en l'esclariment dels fets, o que suposen mesures discriminatòries per a aquells que hagen exercit este dret.

6. El transport de materials radioactius, sense tindre coberta la responsabilitat civil pels danys que l'activitat pugua causar, en els termes establits en la normativa específica aplicable.

Si el transport afecta combustible nuclear, irradiat o no, o a residus radioactius que revisten una concentració tal de radionúclids que haja de tindre's en compte la generació d'energia tèrmica durant el seu emmagatzemament i evacuació, s'aplicarà el tipus d'infracció molt greu previst en l'apartat 15 de l'article 86.a).

7. L'incompliment deliberat del deure de remissió d'informació, l'aportació intencionada de documentació falsa o incompleta, la pèrdua de control del material fisionable especial quan es recupere i l'obstrucció a la inspecció, avaluació o control per part del personal facultatiu designat per les autoritats nacionals o internacionals legalment habilitades quan qualsevol d'estos incompliments dificulte el compliment de les obligacions en matèria de no-proliferaçió nuclear derivades dels acords internacionals celebrats per Espanya.

8. La insuficiència o la inobservança de mesures orientades a evitar la presència de personal no autoritzat en àrees vitals o protegides d'una instal·lació nuclear o radioactiva.

c) Són infraccions lleus:

1. La realització d'accions o omissions tipificades en l'epígraf a) d'este article, amb l'excepció de les recollides en els números 2, 9, 15, 16, 19 i 21 sempre que no se'n derive un perill per a la seguretat o salut de les persones, o dany a les coses o al medi ambient, o es consideren d'escassa transcendència.

2. No adoptar les mesures necessàries per a la disposició segura de materials radioactius trobats en situacions fora de control, siga perquè mai ho han estat o perquè han sigut abandonats, perduts, extraviiats, robats o transferits en condicions irregulars, en els casos en què no se'n derive un perill per a la seguretat o la salut de les persones, o dany a les coses o al medi ambient, o este siga d'escassa transcendència.

3. L'incompliment de les obligacions relatives a generació, arxiu i custòdia dels registres requerits per a l'exercici de l'activitat o per al control de materials radioactius, quan la informació afectada siga recuperada.

4. No subministrar als treballadors la formació o informació requerides perquè desenrotllen la seua activitat complint les normes i procediments establits sobre seguretat nuclear, protecció contra les radiacions ionitzants, protecció física o actuació en cas d'emergència, quan no se'n derive un perill per a la seguretat o salut de les persones, o dany a les coses o al medi ambient, o este siga d'escassa transcendència.

5. L'incompliment merament formal de les obligacions en matèria de no-proliferaçió nuclear, sempre que això no dificulte el compliment de les obligacions en matèria de no-proliferaçió nuclear derivades dels acords internacionals celebrats per Espanya, així com la pèrdua de control de material bàsic.

Article 87. *Qualificació.*

1. A l'efecte d'este capítol, s'entendrà que ha existit un perill greu per a la seguretat o salut de les persones quan es degrade el funcionament segur de l'activitat de tal manera que els dispositius, els mecanismes o les barreres de seguretat romanents, o les mesures administratives disponibles, no permeten garantir que es pugui evitar l'exposició a radiacions ionitzants amb dosis corresponents a l'aparició d'efectes deterministes.

2. A l'efecte d'este capítol, s'entendrà que ha existit un dany greu a les coses o al medi ambient quan, a conseqüència de l'exposició a radiacions ionitzants, es veguen afectats els usos presents o futurs de les coses o del medi ambient.

3. A l'efecte d'este capítol, s'entendrà que no ha existit perill per a la seguretat o salut de les persones, o que este és d'escassa transcendència, quan no es veja afectada significativament la seguretat de l'activitat o la instal·lació, i no es produïsquen situacions de les quals poguera derivar-se una exposició indeguda a radiacions ionitzants, o si es produïxen estes situacions, les dosis estigueren per davall dels límits establits reglamentàriament.

4. A l'efecte d'este capítol, s'entén que ha existit dany d'escassa transcendència, quan no es veguen afectats els usos presents o futurs de les coses i el medi ambient.

Article 88. *Graduació de les sancions.*

1. Les sancions es graduaran, atenent els principis de proporcionalitat i les circumstàncies especificades en el número 2 d'este article, en tres graus: màxim, mitjà i mínim.

2. Per a la graduació de les corresponents sancions es tindran en compte les circumstàncies següents:

a) La magnitud del dany causat a les persones, les coses o el medi ambient.

b) La duració de la situació de perill derivada de la infracció.

c) L'impacte de la conducta infractora sobre la seguretat de l'activitat.

d) L'existència o no d'antecedents de sobreexposició a radiacions ionitzants del personal treballador i del públic, en el terme de dos anys.

e) Els antecedents de gestió de la seguretat en l'activitat en el terme de dos anys.

f) L'incompliment de les advertències prèvies, els requeriments o les advertències de les autoritats competents.

g) La falta de consideració de les comunicacions del personal treballador, dels seus representants legals o de tercers, relacionades amb la seguretat nuclear o la protecció radiològica.

h) El benefici obtingut com a conseqüència de la comissió de la infracció.

i) L'existència d'intencionalitat o negligència en la comissió de la infracció, quan estes circumstàncies no estiguen considerades en la tipificació de la infracció i la reiteració.

j) La diligència en la detecció i identificació dels fets constitutius de la infracció i en la seua comunicació a les autoritats competents.

k) El fet d'haver procedit el responsable a l'esmena immediata de les causes i efectes derivats de la infracció per la seua iniciativa pròpia.

l) La col·laboració amb l'autoritat competent en l'esclariment dels fets.

m) La reincidència per comissió, en el terme de dos anys, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així haja sigut declarat per resolució ferma.

n) La quantitat de material nuclear fora de control i la seua recuperació o no, quan esta última circumstància no estiga prevista en la tipificació de la infracció.

Article 89. *Sancions.*

1. Quan es tracte de centrals nuclears, les infraccions tipificades en esta llei se sancionaran:

Les molt greus, amb una multa en el seu grau mínim des de 9.000.001 fins a 15.000.000 d'euros, en el seu grau mitjà des de 15.000.001 fins a 20.000.000 d'euros i en el seu grau màxim des de 20.000.001 fins a 30.000.000 d'euros.

Les greus, amb multa en el seu grau mínim des de 300.001 euros fins a 1.500.000 euros, en el seu grau mitjà des de 1.500.001 euros fins a 4.500.000 euros i en el seu grau màxim des de 4.500.001 fins a 9.000.000 d'euros.

Les lleus, amb multa en el seu grau mínim de 15.000 euros, en el seu grau mitjà des de 15.001 euros fins a 150.000 euros i en el seu grau màxim des de 150.001 euros fins a 300.000 euros.

2. Quan es tracte d'instal·lacions nuclears que no siguen centrals nuclears, les infraccions tipificades en esta llei se sancionaran:

Les molt greus, amb multa en el seu grau mínim des de 3.000.001 euros fins a 5.000.000 d'euros, en el seu grau mitjà des de 5.000.001 fins a 7.000.000 d'euros i en el seu grau màxim des de 7.000.001 fins a 10.000.000 d'euros.

Les greus, amb una multa del grau mínim des de 100.001 euros fins a 500.000 euros, en el grau mitjà des de 500.001 euros fins a 1.500.000 euros i en el seu grau màxim des de 1.500.001 fins a 3.000.000 d'euros.

Les lleus, amb multa en el seu grau mínim de 12.000 euros, en el seu grau mitjà des de 12.001 euros fins a 50.000 euros i en el seu grau màxim des de 50.001 fins a 100.000 euros.

3. Quan es tracte d'instal·lacions radioactives de segona i tercera categoria, unitats tècniques de protecció radiològica, servicis de protecció radiològica, centres de dosimetria, empreses de venda i assistència tècnica d'equips de raigs X mèdics, transport de material radioactiu, o d'altres activitats i entitats regulades en esta llei i en les seues normes de desplegament, les infraccions tipificades en esta llei se sancionaran:

Les molt greus: Des de 150.001 fins a 200.000 euros en grau mínim, des de 200.001 fins a 400.000 euros en grau mitjà i des de 400.001 fins a 600.000 euros en grau màxim.

Les greus: Des de 6.001 fins a 15.000 euros en grau mínim, des de 15.001 fins a 30.000 euros en grau mitjà i des de 30.001 fins a 150.000 euros en grau màxim.

Les lleus: 1.200 euros en grau mínim, des de 1.201 fins a 3.000 euros en grau mitjà i des de 3.001 fins a 6.000 euros en grau màxim.

4. Quan es tracte d'instal·lacions radioactives de primera categoria o de transports de fonts radio-

actives corresponents a l'activitat principal de les dites instal·lacions, les multes es reduiran, per a tots els seus graus, a un terç de les establides en l'apartat 2 d'este article.

5. Si es tracta de transports de combustibles nuclears, irradiats o no, o de residus radioactius que revisten una concentració tal de radionúclids que haja de tindre's en compte la generació d'energia tèrmica durant el seu emmagatzemament i evacuació, les multes es reduiran, per a tots els seus graus, a dos terços de les establides en l'apartat 2 d'este article.

6. Les infraccions molt greus podran donar lloc, conjuntament amb les multes previstes, a la revocació, retirada o suspensió temporal de les autoritzacions, llicències o inscripció en registres. L'efectivitat d'estes mesures podrà assegurar-se procedint a la intervenció o al precintat de les substàncies nuclears, dels materials radioactius o equips productors de radiacions ionitzants o a la implantació de qualsevol mesura de caràcter provisional que siga aplicable.

Igualment podran donar lloc a la inhabilitació temporal o definitiva a l'accés a la condició de titular de qualsevol tipus d'autorització o llicència regulada per la present llei, en la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear i en les seues disposicions de desplegament.

Article 90. *Altres mesures.*

La incoació d'un expedient per infracció dels preceptes de la present llei o dels reglaments que la despleguen determinarà, si és convenient, amb l'acord previ del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, la intervenció immediata del combustible nuclear o dels materials radioactius i la consegüent prohibició per a adquirir noves quantitats de combustibles o materials fins que no hagen desaparegut les causes que van motivar la dita intervenció.

Article 91. *Procediment i competències.*

1. El procediment per a la imposició de les sancions s'ajustarà als principis dels articles 127 a 138 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i Procediment Administratiu Comú, i al que disposa el Reial Decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, a excepció del termini màxim per a la tramitació i notificació de la resolució d'este, que serà d'un any.

2. El Consell de Seguretat Nuclear proposarà, si és el cas, la iniciació del corresponent expedient sancionador respecte d'aquells fets que puguen ser constitutius d'infracció en matèria de seguretat nuclear, protecció radiològica o protecció física, i informaran l'òrgan a què corresponga incoar l'expedient tant dels fets constitutius de la infracció apreciada com de les circumstàncies rellevants que siguen necessàries per a la seua adequada qualificació.

Així mateix, iniciat un expedient sancionador en matèria de seguretat nuclear, protecció radiològica o protecció física, el Consell de Seguretat Nuclear emetrà, amb caràcter preceptiu, un informe en el termini de tres mesos per a l'adequada qualificació dels fets objecte del procediment. Este informe s'emetrà quan la dita iniciació no siga a proposta del Consell de Seguretat Nuclear, o en el supòsit en què, havent-ho sigut, consten en el dit procediment altres dades a més de les comunicades pel dit ens.

El dit informe del Consell de Seguretat Nuclear produirà la suspensió del termini de resolució del procediment sancionador fins a la seua emissió, i en tot cas, fins a un màxim període de tres mesos des que va ser requerit.

3. En el cas de la presumpta comissió d'infraccions que pogueren qualificar-se com a lleus, el Consell de Seguretat Nuclear, de manera alternativa a la proposta d'obertura d'expedient sancionador, podrà advertir al titular de l'activitat i requerir les mesures correctores que corresponguen, quan les circumstàncies del cas així ho aconsellen i sempre que no se'n deriven danys i perjudicis directes a les persones o al medi ambient.

Si este requeriment no és atès, el Consell de Seguretat Nuclear podrà imposar multes coercitives per un import que serà, la primera vegada, del deu per cent, i les segones i successives, del vint per cent del valor mitjà de la sanció que corresponga imposar, en el seu grau mitjà, a fi d'obtenir la cessació de conductes actives o d'omissió que siguen contràries a les prescripcions de la present llei, de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, i les seues disposicions de desplegament.

4. Amb independència de la sanció que puga correspondre si és el cas al titular, el Consell de Seguretat Nuclear podrà amonestar per escrit la persona física que, per mitjà de negligència greu, siga responsable de la realització d'una mala pràctica per la qual s'haja originat la comissió material de fets susceptibles de sanció.

5. En l'àmbit de l'Administració de l'Estat, la competència per a la iniciació i instrucció dels expedients sancionadors previstos en este capítol correspondrà als òrgans i unitats que integren la Direcció General de Política Energètica i Mines.

6. En l'àmbit de l'Administració de l'Estat, les sancions per infraccions molt greus comeses per titulars d'instal·lacions nuclears o radioactives de primera categoria seran imposades pel Consell de Ministres, les greus pel ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, i les lleus pel director general de Política Energètica i Mines.

Quan es tracte de sancions per infraccions molt greus comeses pels titulars d'instal·lacions radioactives de segona i tercera categoria i restants activitats regulades per esta llei o les seues normes de desplegament, seran imposades pel ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, i pel director general de Política Energètica i Mines en els supòsits d'infraccions greus i lleus.

7. En l'àmbit de les comunitats autònomes, caldrà ajustar-se al que preveu la seua pròpia normativa.

8. El Govern, mitjançant un reial decret, podrà actualitzar la quantia de les multes establides en esta llei d'acord amb les variacions que experimente l'índex de preus al consum.

9. En matèria de transport de materials radioactius, s'aplicarà el present quadre sancionador en aquells aspectes específicament regulats per esta llei o les seues normes de desplegament, sense perjudicis de les infraccions i sancions establides en la legislació bàsica sobre ordenació del transport.

Article 92. *Mesures cautelars.*

L'òrgan competent per a imposar la sanció podrà acordar, a proposta del Consell de Seguretat Nuclear, entre d'altres, les següents mesures provisionals:

- a) Mesures de correcció, seguretat o control que impedisquen la continuïtat en la infracció o en la producció del risc o dany.
- b) Precintatge d'aparells o equips.
- c) Confiscació de materials o equips.
- d) Suspensió temporal, parcial o total del funcionament de les instal·lacions o de l'execució de les activitats.

Les mesures assenyalades en l'apartat anterior podran ser acordades abans de la iniciació del procediment administratiu sancionador o durant este, en les condicions establides en els articles 72 i 136 de la Llei 30/1992, sobre Règim Jurídic de les Administracions Públiques i Procediment Administratiu Comú.

Article 93. *Prescripció.*

1. Les infraccions i les sancions previstes en este capítol prescriuran:

- a) Les infraccions molt greus, al cap de cinc anys; les greus, al cap de tres anys, i les lleus al cap d'un any.
- b) Les sancions imposades per faltes molt greus, al cap de cinc anys; les imposades per faltes greus, al cap de tres anys, i les imposades per faltes lleus, al cap d'un any.

2. El termini de prescripció de les infraccions començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haja comés. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la de finalització de l'activitat, la de l'últim acte en què la infracció es consumisca o en el moment en què es detecte per l'administració competent l'existència de la infracció.

Interromprà la prescripció la iniciació del procediment sancionador amb el coneixement de l'interessat, i es reprendrà el termini de prescripció si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

3. El temps de prescripció de les sancions començarà a comptar des de la data en què la resolució sancionadora siga ferma, i la prescripció s'interromprà per la iniciació, amb el coneixement de l'interessat, del procediment corresponent.»

Disposició addicional primera. *Modificació de les disposicions addicionals sexta i sexta bis de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric.*

1. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de la disposició addicional sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, relativa al fons per al finançament de les activitats del Pla General de Residus Radioactius, que queden redactats de la manera següent:

«3. Tindran la consideració de cost de diversificació i seguretat d'abastiment les quantitats destinades a dotar la part de la provisió per al finançament dels costos corresponents a la gestió dels residus radioactius i del combustible gastat generats en les centrals nuclears, i al seu desmantellament i clausura, que siguin atribuïbles a l'explotació d'estes, duta a terme amb anterioritat a l'1 d'abril de 2005.

Així mateix, tindran la dita consideració les quantitats destinades a dotar la part de la provisió per al finançament dels costos de la gestió de residus radioactius procedents d'aquelles activitats d'investigació que el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç determine que han estat directament relacionades amb la generació d'energia nucleoelect-

trica, les operacions de desmantellament i clausura que hagen de realitzar-se com a conseqüència de la mineria i producció de concentrats d'urani amb anterioritat al 4 de juliol de 1984, i d'aquells altres costos que s'especifiquen mitjançant un reial decret.

4. Les quantitats destinades a dotar la part de la provisió per al finançament dels costos corresponents a la gestió dels residus radioactius i del combustible gastat generats a les centrals nuclears, i al seu desmantellament i clausura, que siguin atribuïbles a l'explotació d'estes duta a terme després del 31 de març de 2005, no tindran la consideració de cost de diversificació i seguretat d'abastiment i seran finançades pels titulars de les centrals nuclears durant la seua explotació. A este efecte, es consideraran atribuïbles a l'explotació posterior al 31 de març de 2005 els costos associats a la gestió dels residus radioactius que s'introdusquen en el magatzem de la central a partir de la dita data, així com la part proporcional dels costos del desmantellament i clausura que corresponga al període d'explotació que reste a la central en eixa data. En el que es referix al combustible gastat, es consideraran atribuïbles a l'explotació posterior al 31 de març de 2005 els costos associats a la gestió del combustible gastat resultant del combustible nou que s'introdusca en el reactor en les parades de recarrega que concloguen després de la dita data.

S'imputaran a la gestió dels residus radioactius i del combustible gastat i al desmantellament i clausura tots els costos relatius a les activitats tècniques i servicis de suport necessaris per a dur a terme les dites actuacions, en els quals s'inclouen els corresponents als costos d'estructura i als projectes i activitats d'I+D, d'acord tot això amb el que preveu el Pla General de Residus Radioactius.

Així mateix, s'imputaran a la dita gestió les assignacions d'ENRESA destinades als municipis afectats per centrals nuclears o instal·lacions d'emmagatzemament de combustible gastat o residus radioactius, en els termes establits pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, així com els imports corresponents als tributs que es meriten en relació amb les activitats d'emmagatzemament de residus radioactius i combustible gastat. Estes assignacions i tributs seran finançats pels titulars de les centrals nuclears, amb independència de la data de generació dels residus radioactius i del combustible gastat en estes.»

2. Es modifiquen els següents apartats i lletres de la disposició addicional sexta bis de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, per la qual es crea l'entitat pública empresarial ENRESA de gestió de residus radioactius.

1. Es modifica l'apartat 17, primer, lletra f), relatiu a les normes de gestió de la taxa per la prestació de servicis de gestió de residus radioactius a què es referix l'apartat 3 de la disposició addicional sexta, que queda redactat de la manera següent:

«f) Normes de gestió.

La gestió de la taxa correspon a l'entitat pública empresarial ENRESA. Mitjançant una orde ministerial s'aprovarà el model d'autoliquidació i els mitjans per a fer efectiu l'ingrés de les quanties exigibles.

La taxa corresponent a la recaptació del penúltim mes anterior s'ingressarà per mitjà d'autoliquidació a efectuar pel subjecte passiu substituït del contribuent abans del dia 10 de cada

mes o, si és el cas, del dia hàbil immediatament posterior.

La recaptació de la taxa es farà efectiva a través de les entitats de depòsit que presten el servei de col·laboració en la gestió recaptatòria a l'empara del que disposa l'article 9 del Reglament General de Recaptació, aprovat per Reial Decret 939/2005, de 29 de juliol.

Podran realitzar-se convenis amb entitats, institucions i organitzacions representatives dels subjectes passius de les taxes, a fi de simplificar el compliment de les obligacions formals i materials derivades d'estes.

Esta taxa s'integrarà amb caràcter general en l'estructura de tarifes elèctriques i peatges establida en la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric i les seues disposicions de desplegament.»

2. Es modifica l'apartat 17, segon, lletra f), relatiu a les normes de gestió de la taxa per la prestació de servicis de gestió de residus radioactius a què es referix l'apartat 4 de la disposició addicional sexta, que queda redactat de la manera següent:

«f) Normes de gestió.

La gestió de la taxa correspon a l'entitat pública empresarial ENRESA.

Mitjançant una orde ministerial s'aprovarà el model d'autoliquidació i els mitjans per a fer efectiu l'ingrés de les quanties exigibles.

La taxa s'ingressarà per mitjà d'autoliquidació a efectuar pel subjecte passiu en el termini dels tres mesos naturals següents a la seua meritació.

En el cas del cessament anticipat de l'explotació d'una central nuclear per voluntat del titular, respecte a les previsions establides en el Pla General de Residus Radioactius, el dèficit de finançament que, si és el cas, existisca en el moment del cessament haurà de ser abonat pel titular a l'entitat pública empresarial ENRESA durant els tres anys següents a partir de la data del dit cessament, efectuant pagaments anuals iguals en la quantia que determine el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç basant-se en l'estudi econòmic que realitze la dita entitat.

La recaptació de la taxa es farà efectiva a través de les entitats de depòsit que presten el servei de col·laboració en la gestió recaptatòria a l'empara del que disposa l'article 9 del Reglament General de Recaptació, aprovat per Reial Decret 939/2005, de 29 de juliol.

Podran realitzar-se convenis amb entitats, institucions i organitzacions representatives dels subjectes passius de les taxes, a fi de simplificar el compliment de les obligacions formals i materials derivades d'estes.»

3. Es modifica l'apartat 17, tercer, lletra f), relatiu a les normes de gestió de la taxa per la prestació de servicis de gestió dels residus radioactius derivats de la fabricació d'elements combustibles, incloent-hi el desmantellament de les instal·lacions de fabricació d'estos, que queda redactat de la manera següent:

«f) Normes de gestió.

La gestió de la taxa correspon a l'entitat pública empresarial ENRESA.

Mitjançant una orde ministerial s'aprovarà el model d'autoliquidació i els mitjans per a fer efectiu l'ingrés de les quanties exigibles.

La taxa s'ingressarà per mitjà d'autoliquidació a efectuar pel subjecte passiu en el termini dels tres mesos naturals següents a la seua meritació.

En cas de cessament anticipat de l'explotació d'una instal·lació de fabricació d'elements combustibles per voluntat del titular, respecte a les previsions establides en el Pla General de Residus Radioactius, el dèficit de finançament que, si és el cas, existira en el moment del cessament haurà de ser abonat pel titular a l'entitat pública empresarial ENRESA durant els tres anys següents a partir de la data del dit cessament, efectuant pagaments anuals iguals en la quantia que determine el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç basant-se en l'estudi econòmic que realitze la dita entitat.

La recaptació de la taxa es farà efectiva a través de les entitats de depòsit que presten el servei de col·laboració en la gestió recaptatòria a l'empara del que disposa l'article 9 del Reglament General de Recaptació, aprovat per Reial Decret 939/2005, de 29 de juliol.»

Disposició addicional segona. *Modificació dels articles 1, 2, 36, 37, 38, 43, addició d'un nou article 44 bis i reenumeració dels articles 96 i 97, com 94 i 95 respectivament, de la Llei 25/1964 d'Energia Nuclear.*

1. Es fa una nova redacció de l'article 1, que queda redactat en la manera següent:

«Article 1.

La present llei té com a objecte:

a) Establir el règim jurídic per al desenrotllament i la posada en pràctica de les aplicacions pacífiques de l'energia nuclear i de les radiacions ionitzants a Espanya, de manera que es protegiscuen adequadament les persones, les coses i el medi ambient.

b) Regular l'aplicació dels compromisos internacionals adquirits per l'Estat en matèria d'energia nuclear i radiacions ionitzants.»

2. Es modifica la redacció de l'apartat dotze bis, de l'article 2, el qual queda redactat com següent:

«Dotze bis. Altres dispositius i instal·lacions experimentals.

Es definixen com a dispositius i instal·lacions experimentals els que utilitzen reaccions nuclears de fusió o fissió per a produir energia o amb vista a la producció o desenrotllament de noves fonts energètiques.

Estos dispositius i instal·lacions se sotmetran al mateix règim d'autoritzacions que es fixe reglamentàriament per a les instal·lacions nuclears.»

3. Es fa una nova redacció de l'article 36, que queda de la manera següent:

«Article 36.

El titular de les instal·lacions nuclears o radioactives o de les activitats relacionades amb radiacions ionitzants serà responsable de la seua seguretat.

Les instal·lacions nuclears i radioactives i les explotacions de minerals radioactius hauran de desenrotllar la seua activitat de manera que es mantinguen les condicions de seguretat exigibles, i adoptar les mesures necessàries per a previndre accidents nuclears i radiològics així com les previsions per a mitigar les seues conseqüències en cas que es produïsquen; i hauran de complir totes les disposicions que es fixen en els reglaments corresponents en relació amb la seguretat nuclear i les radiacions ionitzants.

Les dites disposicions es referiran tant a les condicions de treball com al perill que les radiacions ionitzants representen per a les persones professionalment dedicades a activitats de naturalesa nuclear, com a terceres persones, coses i medi ambient que puguin quedar afectats per les dites radiacions i activitats.

Així mateix, les autoritats competents i els titulars hauran d'adoptar les mesures de prevenció i protecció necessàries per a mantindre les condicions de seguretat física adequades en estes instal·lacions.»

4. Es fa una nova redacció de l'article 37, que queda de la manera següent:

«Article 37.

Les organitzacions responsables de la gestió de les instal·lacions nuclears i radioactives hauran de disposar dels recursos humans, tècnics i econòmics adequats per a mantindre les condicions de seguretat i tindran incorporats els principis bàsics de la gestió de seguretat.

El personal de les instal·lacions nuclears i radioactives haurà de reunir les condicions d'idoneïtat que s'establisquen en el reglament corresponent, i ha de sotmetre's obligatòriament per a la seua comprovació a la realització de les proves mèdiques o d'un altre tipus que es determinen reglamentàriament.

A les instal·lacions nuclears hi haurà un cap d'operació que reunisca les condicions que reglamentàriament s'establisquen, que tindrà al seu càrrec la supervisió de totes les operacions d'ocupació i explotació de les instal·lacions, i que serà tècnicament responsable del seu funcionament.

El cap d'operació tindrà facultat per a suspendre el funcionament de la instal·lació quan ho considere procedent o necessari.»

5. S'afeg un nou paràgraf a l'article 38, que queda redactat de la manera següent:

«Article 38.

Així mateix, hauran d'adoptar les mesures apropiades en totes les etapes de gestió del combustible nuclear gastat i dels residus radioactius, a fi que es protegiscuen adequadament les persones, les coses i el medi ambient, tant en el present com en el futur, contra els riscos radiològics, de manera que la producció de residus, en quantitat i activitat, siga la menor possible, d'acord amb la pràctica científica existent en cada moment.»

6. Se suprimeix el paràgraf segon de l'article 43.

7. S'afeg un nou article 44 bis, amb la redacció següent:

«Article 44 bis.

Aquelles activitats industrials no regulades com a instal·lacions nuclears o radioactives que generen, o puguin generar, materials residuals amb contingut radioactiu en forma de subproductes hauran de sotmetre's, quan el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç així ho determine, amb un informe previ del Consell de Seguretat Nuclear, a la regulació continguda en esta llei i en els seus reglaments de desplegament quant a la generació i gestió dels esmentats subproductes.»

8. Es renumeren els articles 96 i 97 com a 94 i 95, respectivament.

Disposició addicional tercera. *Modificació de la disposició addicional primera de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear.*

Es modifica la disposició addicional primera de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, la qual queda redactada de la manera següent:

«Primera. A l'efecte de la present llei s'aplicaran les definicions contingudes en l'article 2 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear, a més de les següents:

U. Instal·lacions radioactives de primera categoria són:

a) Les fàbriques de producció d'urani, tori i els seus compostos.

b) Les fàbriques de producció d'elements combustibles d'urani natural.

c) Les instal·lacions que utilitzen fonts radioactives amb fins d'irradiació industrial.

d) Les instal·lacions complexes en què es manegen inventaris molt elevats de substàncies radioactives o es produïsqen feixos de radició de molt elevada fluència d'energia, de manera que el potencial impacte radiològic de la instal·lació siga significatiu.

Dos. Instal·lacions radioactives de segona categoria són:

a) Les instal·lacions on es manipulen o emmagatzemen nucleïds radioactius que puguin utilitzar-se amb fins científics, mèdics, agrícoles, comercials o industrials, l'activitat total de les quals siga igual o superior a mil vegades la d'exempció que s'establisca reglamentàriament.

b) Les instal·lacions que utilitzen aparells generadors de raigs X que puguin funcionar amb una tensió de pic superior a dos-cents quilovolts.

c) Els acceleradors de partícules i les instal·lacions on s'emmagatzemen fonts de neutrons.

Sempre que no siga procedent la seua classificació com de primera categoria.

Tres. Instal·lacions radioactives de tercera categoria són:

a) Les instal·lacions on es manipulen o emmagatzemen nucleïds radioactius l'activitat total de les quals siga superior a la d'exempció que s'establisca reglamentàriament i inferior a mil vegades esta.

b) Les instal·lacions que utilitzen aparells generadors de raigs X la tensió de pic de les quals siga inferior a dos-cents quilovolts.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que estableix la present llei.

Disposició final primera.

El Govern, en un termini màxim de nou mesos a comptar de la data d'entrada en vigor d'esta llei, aprovarà la modificació de l'Estatut del Consell de Seguretat Nuclear.

Disposició final segona.

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 7 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19744 LLEI 34/2007, de 15 de novembre, de Qualitat de l'Aire i Protecció de l'Atmosfera. («BOE» 275, de 16-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

L'atmosfera és un bé comú indispensable per a la vida respecte del qual totes les persones tenen el dret del seu ús i gaudi i l'obligació de la seua conservació.

Per la seua condició de recurs vital i pels danys que de la seua contaminació poden derivar-se per a la salut humana, el medi ambient i la resta de béns de qualsevol naturalesa, la qualitat de l'aire i la protecció de l'atmosfera ha sigut, des de fa dècades, una prioritat de la política ambiental. Així, a mesura que els processos d'industrialització i d'urbanització de grans àrees territorials van anar provocant impactes negatius en la qualitat de l'aire, es va fer necessari, tant en el pla nacional com regional i internacional, l'articulació d'un ampli repertori d'instruments legals tendents a fer compatibles el desenrotllament econòmic i social i la preservació d'este recurs natural.

En este context s'ubica l'important patrimoni jurídic i el conjunt de polítiques i mesures que la Comunitat Europea ha dut a terme des dels anys setanta en matèria de qualitat de l'aire, i els tractats regionals i multilaterals adoptats per a aconseguir altres objectius de la protecció atmosfèrica com ara reduir la contaminació transfrontera, protegir la capa d'ozó o combatre el canvi climàtic. Pel que fa a Espanya, també cal situar en este procés la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de Protecció de l'Ambient Atmosfèric que, junt amb el seu extens desplegament reglamentari, ha servit fins a la data com a norma bàsica per a emmarcar la resposta als problemes de la contaminació de l'aire.

El resultat d'aplicar totes les mesures assenyalades ha generat sens dubte importants millores en la qualitat de l'aire, particularment pel que fa a certs contaminants com ara el diòxid de sofre. Ha permès fixar objectius de qualitat i de limitació d'emissions, reduir la contaminació de fonts fixes i mòbils, millorar la qualitat ambiental dels combustibles i abordar problemes com la pluja àcida o l'ozó troposfèric entre altres. Paral·lelament, en les últimes dècades, també s'han registrat avanços en altres fronts de la protecció atmosfèrica com la capa d'ozó i s'ha aprofundit en la integració d'estes consideracions en altres polítiques sectorials com l'energètica o el transport.

No obstant això, a pesar dels mencionats èxits, la contaminació atmosfèrica continua sent motiu de seriosa preocupació a Espanya i a la resta d'Europa. Totes les avaluacions efectuades posen de manifest que, a pesar de les mesures posades en marxa en el passat, encara hi ha nivells de contaminació amb efectes adversos molt significatius per a la salut humana i el medi ambient particularment en les aglomeracions urbanes. A més, els més recents estudis confirmen que, si no s'adopten noves mesures, els problemes ambientals i de salut persistiran en el futur. En concret en el cas d'Espanya, les avaluacions de la qualitat de l'aire demostren que els nostres principals problemes són semblants als d'altres països europeus encara que, en alguns casos, agreujats per les nostres especials condicions meteorològiques i geogràfiques.

II

En virtut del que s'exposa i en el marc de les iniciatives que es posen en marxa tant per les administracions públiques espanyoles com per part de la Comunitat Europea per a aconseguir uns nivells de qualitat de l'aire que no donen lloc a riscos o efectes negatius significatius en la salut humana o el medi ambient, resultava evident que a Espanya era indispensable actualitzar i adequar la capacitat d'acció enfront de la contaminació atmosfèrica.

Si bé la Llei de 1972, gràcies al seu caràcter innovador, ha prestat un important servei a la protecció de l'ambient atmosfèric al llarg de més de trenta anys, no és menys cert que, a causa dels intensos canvis haguts en el llarg període de temps transcorregut des de la seua promulgació, hui en dia ha quedat desfasada en importants aspectes i superada pels esdeveniments. Per això una de les principals mesures a adoptar per a enfortir i modernitzar la mencionada capacitat d'acció era la d'elaborar una nova llei de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera que permetera dotar Espanya d'una norma bàsica d'acord amb les circumstàncies i exigències actuals.

Este és, precisament, l'objecte d'esta llei, a saber, definir una nova norma bàsica conforme amb les exigències del nostre actual ordenament jurídic i administratiu, que s'inspire en els principis, enfocaments i directrius que definixen i orienten la vigent política ambiental i de protecció de l'atmosfera en l'àmbit de la Unió Europea i que done adequada cabuda als plantejaments i requisits tècnics que conformen el patrimoni comunitari en matèria d'atmosfera, i el derivat dels corresponents convenis internacionals. Amb estes premisses i aspirant a un cert grau de permanència la llei també pretén ser prou flexible per a possibilitar els oportuns desplegaments reglamentaris que es necessiten segons es vagen registrant avanços en la política de qualitat de l'aire i de protecció de l'ambient atmosfèric.

A fi d'aconseguir els seus objectius i en concret per a aconseguir i mantindre un nivell de protecció elevat de les persones i del medi ambient enfront de la contaminació atmosfèrica de manera compatible amb un desenrotllament sostenible, esta llei aborda la gestió de la qualitat de l'aire i la protecció de l'atmosfera a la llum dels principis de cautela i acció preventiva, de correcció de la contaminació en la font mateixa i de qui contamina paga, i des d'un plantejament de coresponsabilitat, amb un enfocament integral i integrador.

Pel que fa a la coresponsabilitat, esta llei atorga a este aspecte un paper transcendent en la lluita contra la contaminació i reflectix la seua rellevància en tres plans bàsics. Per un costat involucrant en la conservació de l'ambient atmosfèric no sols els poders públics sinó la societat en el seu conjunt. En este sentit la llei entén que, si els ciutadans tenen dret a exigir als poders